

KÚRIA

Bfv.I.1120/2015/11.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év november hó 24. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A család büntette és más bűncselekmények miatt a terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben **I. rendű** terhelt védői által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kiskőrösi Járásbíróság 1.B.186/2013/61. számú, valamint a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.371/2014/7. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Kiskőrösi Járásbíróság a 2014. június 26. napján kihirdetett 1.B.186/2013/61. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki 3 rendbeli társtettesként elkövetett család büntettségében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba) pont, bc) pont, (5) bekezdés b) pont] és 3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §]. Ezért őt halmazati büntetésül három év szabadságvesztésre és a közügyektől négy év eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónap kitöltését követő nap. A bíróság rendelkezett a polgári jogi igényekről, a zár alá vétel feloldásáról, a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség és az állam javára szóló illeték megfizetéséről.

A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék a 2015. május 7. napján jogerős 2.Bf.371/2014/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta: I. rendű terhelt csalásként értékelt cselekményét 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntettének [Btk. 373. § (1), (2) bekezdés ba), b) pont, (5) bekezdés b) pont] minősítette. Pontosította a polgári jogi igény megfizetésére vonatkozó rendelkezést, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen I. rendű terhelt védői terjesztettek elő a Be. 416. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjára alapított felülvizsgálati indítványt. Az elsőként, a Kúriára 2015. július 8. napján érkezett indítvány vitatta az I. rendű terhelt bűnösségének megállapíthatóságát a csalás bűncselekményében, és támadta az üzletszerűség, mint minősítő körülmény meglétét. Eljárási szabálysértésként a bíró kizárására utalva alapvetően az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozott.

A terhelt által időközben meghatalmazott másik védő a Kúriára 2015. október 5. napján érkezett felülvizsgálati indítványa szerint az eljáró bíróságok törvénysértően minősítették az I. rendű terhelt cselekményét bűnszövetségben elkövetettnek, illetve erre nézve a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Ezért a Kecskeméti Törvényszék ítéletének megváltoztatását és a törvénynek megfelelő határozat meghozatalát indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1200/2015/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt a tudattartalmat vitató részében - mivel az a tényállás része - törvényben kizártnak, egyebekben nem tartotta alaposnak, ezért a megtámadott határozatok hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati indítvány a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozása körében ugyanis alapvetően a jogerős határozatban megállapított tényállást támadja, ami a felülvizsgálati eljárásban törvényben kizárt.

A bizonyítási indítvány elutasítása pedig egyrészt nem felülvizsgálati ok, másrészt nem alapozza meg az elfogultságra történő hivatkozást, az nem eredményezi kizárt bíró eljárását, figyelemmel arra is, hogy a folyamatban volt ügyben erre senki nem hivatkozott.

Az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek eleget tettek, és törvényesen minősítették a terhelt cselekményét üzletszerűen elkövetettnek.

Az utóbbi felülvizsgálati indítvánnyal összefüggő BF.1200/2015/2.

számú átiratában a Legfőbb Ügyészség az indítványt alaptalannak találta. Álláspontja szerint a bünszövetség valamennyi törvényi tényállási eleme megvalósult, míg a felülvizsgálati indítvány által sem vitatott üzletszerű elkövetés büntetési tételére figyelemmel akkor sem lenne törvénytörő a kiszabott büntetés, amennyiben a bünszövetség nem állapítható meg. Az indokolási kötelezettség megsértése vonatkozásában pedig a korábbi indítványában foglaltakat fenntartotta, és ugyancsak arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályukban tartsa fenn.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt - mivel azt nem az ügyész nyújtotta be a terhelt terhére - a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen bírálta el.

Ennek során - a Be. 423. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően - a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokra volt figyelemmel; emellett tekintettel volt ugyanezen törvényhely (5) bekezdése alapján a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt - és az indítványban nem hivatkozott egyéb - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges szabálysértésekre is.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a Be. 373. § (1) bekezdés I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A törvény tételesen megjelöli azokat a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező szabálysértéseket, amelyekre figyelemmel a rendkívüli jogorvoslat igénybe vehető.

A zártkörű törvényi taxációval szabályzott eljárási szabálysértések körében a felülvizsgálati indítványban hivatkozott, és másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítása nem szerepel. Ezért a felülvizsgálati indítvány ebben a részben törvényben kizárt, így azzal a Kúria érdemben nem is foglalkozott.

A teljesség kedvéért utal rá, hogy a felülvizsgálati indítvány erre vonatkozó érvei alapvetően a bizonyítékok eltérő elemzésére, illetőleg a tényállás esetleges megalapozatlanságára utalnak a bizonyítási indítvány elutasítása körében, ami szintén kizárt.

A felülvizsgálati indítvány az eljáró bíróság esetleges kizártságára is hivatkozott.

A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt [Be. 373. § (1) bekezdés II. b) pont].

A Be. 21. § (1) bekezdés e) pontja alapján bíróként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

A felülvizsgálati indítványban is hivatkozott Be. 23. § (1) bekezdése alapján a bíró a vele szemben felmerült kizárási okot, a tanács elnöke a tanács tagjával szemben felmerült és a tudomására jutott kizárási okot köteles a bíróság elnökének haladéktalanul bejelenteni.

A felülvizsgálati indítvány eljárási szabálysértésként elsődlegesen a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítvány elutasítását sérelmezte, ami az ítélet megalapozatlanságát, illetve az I. rendű terhelt törvénysértő elítélését eredményezte. A védő szerint a CD lemezen rögzített hangfelvétel írásbeli változatában olyan információ is található, amely a Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltak tisztázása miatt szükségessé tette volna a 23. § (1) bekezdése szerinti eljárás lefolytatását. Nem csupán bizonyítási indítványként, hanem bizonyítékként is értékelni kellett volna, ezért törvénysértő annak indokolatlan elutasítása.

A bíró kizárásáról abban az esetben kell döntenie - amennyiben nem maga jelenti be ezt a tényt -, ha a Be. 23. § (2) bekezdésében felsorolt jogosultak erre vonatkozó bejelentést tesznek.

A jelen büntetőügyben ilyen jellegű bejelentésre nem került sor. Sem az első-, sem a másodfokú bíróság tagjai maguk ellen kizárási okot nem jelentettek be, ugyanakkor sem az I. rendű terhelt, sem védője ilyen jogosultsággal az eljárás során nem élt.

A bizonyítási indítvány másodfokú eljárásban történő előterjesztésén túlmenően sem az I. rendű terhelt, sem védője kizárással kapcsolatos semmilyen bejelentést nem tett, ilyen a másodfokú bíróság nyilvános ülésén készült jegyzőkönyvből sem állapítható meg.

A felülvizsgált ügyben ez az eljárási szabálysértés, illetőleg az eljáró bíróság bármely tagjának kizártsága nem volt megállapítható.

A Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában megjelölt kizárási ok az ún. relatív okok sorába tartozik, erre figyelemmel tartalmazza a Be. 23. § (3) bekezdése azt a szigorú rendelkezést, mely szerint a (2) bekezdésben megjelölt személy a 21. § (1) bekezdés e) pontjában szabályozott kizárási okot a tárgyalás megkezdése után csak akkor érvényesítheti, ha valószínűsíti, hogy a bejelentés alapjául szolgáló tényről a tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást, és azt nyomban bejelenti.

Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) AB határozata szerint a kizárásra vonatkozó bejelentéshez kapcsolódó jogok érvényesítése kizárólag a Büntetőeljárásról szóló törvény szigorú rendjének betartásával érvényesíthető. Felülvizsgálat alapjául szolgáló okot is csak abban az esetben jelent, ha a jogosultak olyan konkrét körülményt kívánnak érvényesíteni, amelyről bizonyítják, hogy a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást.

Erre utaló tény a felülvizsgálati indítvány sem tartalmaz, miként azt sem, hogy milyen konkrét körülmény támasztaná alá az eljárás bírójának elfogultságát. Az indítvány utalásjellegű kitételei nem alkalmasak a törvény szerint értelmezhető kizárási indítványként.

Végezetül eljárási szabálysértésként hivatkozott az indítványozó arra, hogy az eljárás bíróságok nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek. Elmaradt a bizonyítékok egyéb tényekkel való összevetése, illetőleg kiértékelése. Indokolatlannak tartotta továbbá a IV. rendű terhelt vallomásának tényállás alapjául történő elfogadását, míg az utóbbi védő a bűnszövetséggel összefüggésben látta megvalósulni az indokolási kötelezettség megsértését [Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pont].

A Be. 373. § (1) bekezdés III. a) és b) pontja alapján akkor is megvalósul felülvizsgálat alapjául szolgáló eljárási szabálysértés, ha a bíróság a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése, vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, vagy az ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.

Mindebből következően, a megjelölt eljárási szabálysértést megalapozó ok csak akkor vezethet - felülvizsgálati eljárásban is - hatályon kívül helyezéshez, ha szoros összefüggésbe hozható a bűnösség megállapításával, a felmentéssel, az eljárás megszüntetésével, a jogi minősítéssel, a büntetés kiszabásával, illetve az intézkedés alkalmazásával.

A Be. 258. §-ában előírtakra figyelemmel a bíróság indokolásában köteles számot adni döntéshozatali tevékenységéről, a felülbíráló bíróság pedig ezt köteles ellenőrizni. Ha a megtámadott határozat indokolása oly mértékben hiányos, hogy nem állapítható meg belőle, mire alapította a bíróság a döntését, akkor hiúsul meg az érdemi felülbírálat lehetősége, amelynek következménye a hatályon kívül helyezés.

Mindezek alapján a rendkívüli jogorvoslatként szabályozott felülvizsgálati ok akként foglalható össze, hogy abban kizárólag jogkérdések vizsgálhatók, míg a tényállás revíziójára a

felülvizsgálati eljárás keretében nincs lehetőség.

A Legfelsőbb Bíróság és a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban a megtámadott határozat hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést akkor lehet megállapítani, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás olyan ellentmondásokat tartalmaz, amelyek miatt a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából releváns kérdésekben nem állapítható meg, hogy a bíróság milyen tényállásra alapította rendelkezését, illetve milyen módon vette számba az ezek alátámasztására szolgáló bizonyítékokat (BH2010. 117., BH2010. 241.).

Ilyen hibát a Kúria a felülvizsgált határozatok kapcsán nem észlelt.

A Legfőbb Ügyészség átirataiban helytállóan utalt arra, hogy az eljárt bíróságok a szükséges és elégséges körben tettek eleget indokolási kötelezettségüknek. A bizonyítékokat a logika szabályainak megtartásával értékelték, és döntésükről számot adtak. Mindez pedig a felülvizsgálati eljárás során a Kúria számára is nyomon követhető volt, a bíróságok a bizonyíték-értékelő tevékenységük indokairól is számot adtak.

Mindebből következően az indokolási kötelezettség felülvizsgálatra okot adó megsértése nem állapítható meg, ha az ügydöntő határozatokból kitűnik az eljárt bíróságoknak a tényállás megállapításával összefüggő tényfeltáró és értékelő tevékenysége, továbbá az, hogy az érdemi döntésben kifejeződő jogi álláspontját – a bűnösséggel, a minősítéssel, a büntetéssel, illetve az intézkedéssel kapcsolatban – mire alapozta.

A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, és az értékelés eredménye viszont kívül esik a feltétlen eljárási szabálysértések körén, mivel az tartalmilag az ügydöntő határozat megalapozottságának felülvizsgálati eljárásban meg nem engedett támadását jelenti (BH2013. 10.).

Mivel az eljárt bíróságok indokolási kötelezettségüket – számon kérhető és ellenőrizhető módon – teljesítették, a Kúria ezen felülvizsgálati okra történő hivatkozást nem találta alaposnak.

Felülvizsgálatnak van helye a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor is, ha a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor [Be. 416. § (1) bekezdés a) pont].

A Be. 423. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség érvényesül, a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, és az a felülvizsgálati indítványban nem támadható.

A Kúria a megállapított tényálláshoz még annak esetleges megalapozatlansága esetén is kötve van. A felülvizsgálat során a vitatott jogkérdések kizárólag a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján bírálhatók el. A bizonyítékok értékelése körében levont következtetések helyessége, az értékelés eredménye, az ügydöntő határozat megalapozottsága a felülvizsgálati okok körén kívül esik.

A felülvizsgálati eljárásban nincs törvényes lehetőség a jogerős határozattól eltérő tényállás megállapítására, a bizonyítékok eltérő értékelésére, további bizonyításra, illetve ilyen okból a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezésére.

A védő felülvizsgálati indítványában írtakkal egyezően a Kúria osztotta a Legfőbb Ügyészség álláspontját abban, hogy a tudati tények bizonyítása, így az, hogy az elkövető miről tudott, mivel volt tisztában, legtöbbször közvetett bizonyítás útján, tényből-tényre történő következtetéssel állapítható meg (EBH2012. B.24.).

Mindebből következően, ha a tényből-tényre levont, a terhelt tudattartalmát érintő következtetés helytelen, úgy a Be. 351. § (2) bekezdés d) pontja szerinti megalapozatlansági okot jelent, ami a felülvizsgálatra nem ad okot. A tudattartalom ténybeli megállapítása ebben az esetben a tényállás része, így az a felülvizsgálati eljárásban nem vitatható (BH2011. 3.).

Az irányadó tényállás rögzíti a terheltek előzetes megállapodását, a szerepek megosztását, és rögzíti, hogy tisztában voltak azzal, hogy a megrendeléseket valótlan adatok felhasználásával bonyolítják le. A terhelteknek sem együtt, sem külön-külön nem volt lehetősége, de szándéka sem a hitelbe vett áruk kifizetésére.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye akkor is, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

Az indítványozók vitatták a cselekmények üzletszerűen és bűnszövetségekben elkövetettnek minősítését is.

Álláspontjuk szerint az irányadó tényállás nem tartalmaz olyan adatokat, tényeket, amelyek az I. rendű terhelt esetében a bűnös jövedelemszerzésre való törekvés rendszerességét igazolnák, vagy a bűnözői életvezetésre történő berendezkedésre engednének

következtetni.

A 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 373. § (2) bekezdés ba) és bc) pontja alapján súlyosabban minősül a csalás bűncselekménye, ha azt bűnszövetségben, illetve üzletszerűen követik el.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontja értelmében üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

Az irányadó tényállás szerint a terheltek cselekményeiket 2011 májusában, valamint 2012. február, március, illetve április, május során valósították meg.

Az üzletszerűség megállapításánál nem a folytatólagosság egységénél szabályozott ismérvek az irányadók.

Nincs jelentősége a rövid időközben való elkövetésnek. Az ismétlődésig eltelt idő hossza önmagában közömbös, az üzletszerűség alapvetően a rendszerességre figyelemmel állapítható meg (BH2012. 5.). Az üzletszerűség megállapíthatóságát az ugyanazon bűncselekmények egymástól viszonylag távol eső ismétlődése sem zárja ki (EBH2006. 1490.).

A tényállás előzőekben ismertetett megállapításai egyértelmű következtetést adnak arra vonatkozóan - miként arra a Legfőbb Ügyészség is okszerűen utalt -, hogy a cselekmények szervezettsége túlmutat az alkalomszerű elkövetésen. A terheltek a bűncselekmény elkövetése révén törekedtek jogtalan haszonszerzésre.

Ugyanakkor az azonos módszerrel elkövetett csalási cselekmények ismétlődő elkövetését is előre elhatározták.

A tényállás a megállapodáson túlmenően tartalmazza, hogy a terhelteknek sem együtt, sem külön-külön nem volt lehetősége, de szándéka sem a hitelbe átvett áru kifizetésére, cselekményüket rendszeres haszonszerzésre törekedve követték el.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja alapján bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet.

A felülbírált ítéletek kapcsán a Kúria megállapította, hogy a bűnszövetség törvényi feltételei az irányadó tényállás alapján megállapíthatóak.

A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás szerint I. rendű

terhelt (és a felülvizsgálati indítvánnyal nem érintett) Vancsik Andor III. rendű és Varga Márió IV. rendű terheltek 2010. év végén, vagy 2011. év elején előzetesen megállapodtak abban - egy Kiskőrös külterületén lévő almáskertben -, hogy bűncselekményeket követnek el: így az elkövetés módjában, egymás között elosztották a szerepeket (az interneten megrendelt borkősav és citromsav eladása Földesi Nándor I. rendű terhelt feladata volt, és ő szolgáltatta a vevőként jelentkező cégneveket és cégadatokat is), tisztában voltak azzal is, hogy a megrendeléseket valótlan adatok felhasználásával bonyolítják le. Az I., III. és IV. rendű terheltek az I. rendű terhelt javaslatára megállapodtak abban, hogy a IV. rendű terhelt nem a saját nevükben, hanem létező, de hozzájuk nem köthető és ilyen tevékenységet nem végző cégek nevében az interneten eladó borkősavat és citromsavat keres nagy tételben megvételre. Az üzlet előkészítését a IV. rendű terhelt bonyolítja, a külföldről érkező árut a III. és IV. rendű terheltek átveszik, majd azt az I. rendű terhelt eladja, az eladási árból pedig részesednek. A terhelteknek a hitelbe vett áruk kifizetésére sem szándékuk, sem lehetőségük nem volt. A sértetteket a szerződő partner személye, fizetési szándékuk, és képességük tekintetében is megtévesztették.

Az egyes tényállási pontok kapcsán az irányadó tényállás tartalmazza az egyes terheltek tényleges cselekvőségét.

A terheltek cselekményeiket szervezetten követték el, a bűnözés megszervezésében állapodtak meg, és valamennyi érintett terhelt szándékos bűncselekmény-sorozat elkövetésében vett részt, melyre vonatkozóan előzetesen megállapodtak, és tisztázták a részleteket. A cselekmény-sorozatot ennek az előzetes megállapodásnak megfelelően valósították meg. Az előkészület része volt a megrendelő cég nevében a hamis cégbélyegző, hamis bankgarancia igénylése, a deviza-átutalási megbízások és hamis bankgarancia okmányok elkészítése.

A cselekmény-sorozatból következően egyértelmű, hogy a terheltek szándéka nem egyszeri, hanem többszöri bűncselekmények elkövetésére irányult. Ennek megfelelően a bünszövetség valamennyi törvényi ismérve megvalósult.

Az eljáró bíróságok a büntető anyagi jog szabályainak megsértése nélkül, törvényesen minősítették az I. rendű terhelt csalási cselekményeit üzletszerűen és egyben bünszövetségben elkövetettnek is.

Mindemellett az esetleges törvénysértő minősítés önmagában nem, csupán csak akkor eredményez felülvizsgálati okot, ha a helyes minősítéshez képest a kiszabott büntetés, vagy alkalmazott intézkedés törvénysértő. Ha a minősítés törvényes, és a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés is megfelel a büntető anyagi

jog szabályainak, nincs lehetőség a büntetés felülvizsgálatára.

A Btk. 373. § (5) bekezdés b) pontja alapján a cselekmény két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Mindkét minősítő körülmény figyelmen kívül hagyásával a cselekmény a Btk. 373. § (4) bekezdés a) pontja szerint minősülne, amelynek büntetési tétele egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés.

I. rendű terhelttel szemben jogerősen kiszabott három év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés nem törvénysértő, ezért felülvizsgálat keretében nincs törvényes ok a határozat megváltoztatására.

A Kúria mindezekre figyelemmel - miután olyan eljárási szabálysértést sem észlelt, amelynek vizsgálatára a Be. 423. § (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványoknak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat I. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezésnek a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatnak pedig a 416. § (4) bekezdés b) pontja alapján nincs helye. Az ismételt indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti [Be. 421. § (3) bekezdés].

Budapest, 2015. november 24.

Dr. Csere Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Csák Zsolt s.k. előadó bíró, Dr. Elek Balázs s.k. bíró

A kiadmány hitelével:
TóthLné
bírószági tisztviselő